

[Hans Nielsen.]

den nationalsocialistiske Anskuelse, er af den Karakter, at vi Svenskere aldrig vilde se dem anvendte paa vort Folk. Der hersker uden Tvivl en betænkelig Familielighed mellem disse Metoder og Bolchevismen i Sovjetrusland, og jeg har aldrig forstaaet den Slags Halvmoral, der lukker Øjnene for Fortrykkelse og Forfølgelser i det ene Land og raser over dem i det andet“.

Det kalder jeg et ægte svensk Mandfolk, der siger sin Mening og siger den helt og fuldt, saa den ikke er til at misforstaa. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft og andre, der beskæftiger sig med disse Spørgsmaal, skulde staa op her og tage Stade Side om Side med Admiral Lindman, de svenske Konservatives Fører, for det er en Mand, man maa respektere, selv om han har en helt anden Opfattelse end den, en anden en har.

Det ærede Medlem Hr. Axel Dam, der talte paa Retsforbundets Vegne, har paa ny rullet op for os, hvorledes man kan afskaffe alle Skatter og Afgifter, hvorledes man kan gøre Landbruget og alle andre Erhverv rentabelt, hvorledes man kan afskaffe al Arbejdsløshed i Løbet af et Øjeblik, og uden at det koster en rød Øre. Jeg maa sige, at saa længe det ærede Medlem befinder sig paa dette Standpunkt, saa finder jeg ikke Anledning til at diskutere Politik med ham.

Til Slut har jeg saa et hjerteligt Velkommen og en varm Lykønskning til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen. Da det ærede Medlem holdt sit Indtog her i Salen, var Kuløren saa brandrød, at jeg i ham knap kunde genkende en fynsk Landsmand, men denne brandrøde Kulør synes jo at forsvinde efterhaanden. Da det ærede Medlem første Gang stod paa denne Talerstol, sagde han med Foragt til os, der sad nede i Salen: Det har ingenting at betyde, hvad I laver her, det er ikke her, det foregaar, men det er det, der sker udenfor paa Gaden, der er det afgørende, det er paa Gaden udenfor, det foregaar. Men nu er det ærede Medlem blevet noget, skal vi sige, mat i Knæene med Hensyn til Gaden, det ærede Medlem har forlagt sin Virksomhed fra Gaden her til Rigsdagen. Jeg ser ham sidde her og gennemlæse gamle støvede Rigsdagstidender og gamle Lovbøger og granske over, hvad han skal kunne lægge her paa Tingets Bord.

Det ærede Medlem har jo oprettet en vældig Lappefabrik. Til at begynde med

skulde der ingen Lapper paa det kapitalistiske Samfund, men nu ligger der en hel Stabel af Lapper fra denne kommunistiske Lappefabrik, som skal forbedre og styrke det kapitalistiske Samfund — for det maa jo være Formaålet med alle disse Lapperier, hvis de bliver gennemført. Jeg synes, det er glædeligt, at det ærede Medlem udvikler sig paa denne Maade, jeg ønsker ham Fremgang i saa Henseende, og efterhaanden som han nu vandrer videre paa denne Vej, vil han se, at han glider ganske rolig ind paa Linie med os andre — der er ingen Genvej i saa Henseende, det kan det ærede Medlem være ganske vis paa, naar han vil følge den parlamentariske Vej.

Naturligvis, der er ikke noget at sige til, at der skal anvendes nogle voldsomme Udtalelser, og at det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen taler om at vende Geværerne den rette Vej — det er Fraser, der maa til engang imellem, det siger jeg ikke noget til. Hvad for Resten angaar dette med at vende Geværerne den rette Vej, saa læste jeg forleden Dag, at den sovjetrussiske Regering, Kammerat Stalin og Kammerat Litvinoff, sendte 6 Bombardements-Flyvemaskiner til Angora og forærede den tyrkiske Regering dem i Anledning af dens 10 Aars Jubilæum. Jeg vil haabe, at Diktatoren Mustafa Kemal Pasha vil vende disse Bombardementsmaskiner den rigtige Vej. Jeg tør jo ikke henstille til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, at man i Moskva er lige saa generøse over for os her i Danmark — vi har nemlig ingen Brug for Bombardements-Flyvemaskiner.

Brorsen: Det er jo gaaet i Aar som ved tidligere Finanslovbehandlinger, at en Række forskellige Spørgsmaal er blevet fremdraget af mange Talere, Spørgsmaal af mere principiel Natur og Spørgsmaal af mere lokal Interesse, men ingenlunde af ringe Vigtighed. Ordførerne for de forskellige Partier har jo særlig holdt sig til de mere principielle Spørgsmaal, og naar jeg nu skal svare paa en Række af de Ting, der er blevet fremført, naturligvis ikke mindst fra Ministerbænken, vil jeg i det væsentlige holde mig til det, jeg beskæftigede mig med i min Tale for nogle Dage siden.

Det er altid rart ved en Lejlighed som denne, at man kommer saa vidt, at der kan peges paa visse Ting, hvorom der er Enighed. Der er saa meget, hvorom vi er uenige, saa jeg synes, det har sin store Betydning, at vi er enige om enkelte meget betydningsfulde Spørgsmaal. Jeg fremførte i min Ordførelse vor Mindretalspolitik, hvad der var